

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

ZECE SFATURI PENTRU A-ȚI CREȘTE COPIII CU SŪCCES

Începe cu iubire

Lucruri pe care
fiecare părinte
ar trebui să le
cunoască

Dar nu ar trebui
să le învețe pe
calea cea grea

Să ne maturizăm
împreună

Relația cu Dumnezeu

NOTA EDITORULUI COPII ȘI PĂRINȚI: O CĂLĂTORIE

Uitându-mă prin numerele trecute ale revistei am dat peste acest citat de dr. Bob Pedrick: „În pilda lui Iisus despre fiul risipitor, (Vezi Luca 15:11-24.) oare îți amintești cum a reacționat tatăl când băiatul s-a întors acasă? A fugit înaintea lui și i-a mirosit respirația să vadă dacă e băut? A comentat cât de rău era îmbrăcat? I-a criticat părul dezordonat și unghiile murdare? L-a întrebat de banii care i-au mai rămas? Bineînțeles că nu. L-a îmbrățișat pe băiat – îmbrățișarea acceptării pline de iubire.”

Majoritatea ne amintim mesajul general al pildei, că fiul risipitor s-a căit iar tatăl l-a iertat, însă citatul descrie ceva mai puternic. Tatăl a alergat înaintea lui ca să-l întâmpine și l-a îmbrățișat înainte ca acesta să-și ceară scuze sau să încerce să-și explice înfățișarea. Tatăl nu arată interes în aceste lucruri și nu încearcă să tragă învățăminte din necazul fiului – să-l ajute să se descurce mai bine data viitoare, *bineînțeles*.

Prin această poveste Iisus încearcă să ne chema, pe cei care ne-am depărtat de Dumnezeu, să ne întoarcem la El, dar, de asemenea, descrie cum ar trebui să fie dragostea unui părinte –

necondiționată și completă – chiar și în momentele dificile și chiar și atunci când copiii au crescut, au propria viață și sunt responsabili pentru deciziile lor.

Schimbările din relația părinte – copil sunt prezentate interesant în două articole de Marie Alvero în paginile 14 și 15 din această revistă. Primul articol, scris cu 15 ani în urmă, când Marie și soțul ei erau tineri părinți, iar al doilea articol scris cu câteva luni în urmă.

Am avut și eu o revelație asemănătoare din trecut când am citit acele gânduri pe care le-am scris când fetița mea când a împlinit un an. Citiind acele gânduri m-am amuzant de felul cum am simțit atunci că *un* an a trecut așa de repede. Azi acea fetiță cu rochiță roz este o adolescentă genială, iar eu sunt uimit unde au trecut 12 ani. Să fii părinte se învață continuu și ne dorim mereu să fi fost mai buni, iar eu sper să mă pot îmbunătăți continuu și să fiu ca tatăl fiului risipitor din poveste.

Cu ajutorul lui Dumnezeu știu că pot. Așa poți face și tu!

Legăturile strânse

KEITH PHILLIPS

Atunci când la doi dintre copiii mei, acum adulți, li s-au născut la rândul lor copii, mi s-a confirmat un lucru pe care-l știam de ani de zile: să fii părinte scoate la iveală ce este mai bun din om. Noii părinți simt imediat impactul, atât pe plan emoțional cât și fizic – legătura de dragoste care se formează la prima vedere a copilului și care se întărește pe zi ce trece, apoi nopțile nedormite, precum și alte modificări în programul zilnic cât și în prioritățile vieții. Există și alte modificări, mai subtile, observate mai întâi, de obicei, de alții – de exemplu, acea strălucire deosebită pe care Dumnezeu o dă noilor părinți și maturitatea la care ajung aceștia atunci când învață să se sacrifice pentru bebelușul lor.

Credeam că eram cel mai mândru când aduceam acasă un nou bebeluș, și așa a fost. Acum însă pot spune că este pe locul doi pe lângă mândria de a fi bunic, deoarece acum (să menționez că am 11 nepoți) sunt de două ori mândru – o dată pentru fiecare nou nepot cât și pentru părinții lui.

Acum, fiindcă știi că sunt bunic, poate că te întrebi ce sfat aș putea da tinerilor părinți.

Iată-l: pe lângă cele trei mari priorități – iubește-ți necondiționat copiii, spune-le regulat că îi iubești și pune-ți ca prioritate să petreci timp cu ei – eu cred că un lucru important pentru părinți este să-i lase pe copii să fie ei înșiși.

Precum majoritatea părinților, probabil și tu îți dorești pentru copiii tăi să fie cei mai buni. Este bine să-i ajuți să-și atingă potențialul maxim, însă există o limită între a-și atinge potențialul maxim și a te aștepta la prea mult de la ei și, implicit, de la tine. Nici tu și nici ei nu veți fi vreodată perfecți, deci, învață să te bucuri de succese și să nu te îngrijorezi de restul. Urmărește dragostea și încrederea, nu perfecțiunea, și veți fi uniți cu o legătură care va rezista la orice. Să fii un părinte fericit! Iar pentru cei care sunt dublu-binecuvântați, să fiți bunici fericiți!

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA.

ALEX PETERSEN

ZECE SFATURI PENTRU A-ȚI CREȘTE COPIII CU SUCCES

Secretul pentru a crește copii fericiți, bine crescuți și manierați este simplu: dragostea. Ceea ce nu este chiar așa de ușor este modul cum să aplici această dragoste. Iată aici zece sfaturi care te vor ajuta.

Călăuzește-ți copiii către Iisus. Vor exista situații în care dragostea firească pentru copiii tăi, dragoste pe care Dumnezeu a pus-o în inima ta, nu va fi suficientă pentru a le satisface nevoile. Copiii tăi au nevoie de propria lor legătură cu sursa dragostei, Dumnezeu Însuși, și își stabilesc această legătură primindu-L pe Iisus.

Explică-le copiilor tăi că atunci când îl invită pe Iisus să vină în inima lor, El va fi prietenul lor cel mai bun, îi va ierta pentru faptele rele și îi va ajuta să fie fericiți și să trăiască aproape de El. Apoi pune-i să repete după tine o rugăciune de genul: „Dragă Iisus, te rog să mă ierți că am fost rău uneori. Te rog să vii în inima mea și să fii prietenul meu cel mai bun atât aici, cât și în

Rai pentru totdeauna. Amin.”

Dă-le copiilor tăi Cuvântul lui Dumnezeu. Ce le poate fi copiilor tăi mai de ajutor decât să-i înveți să-și găsească credința, inspirația, călăuzirea și răspunsul la întrebările și la problemele lor în Cuvântul lui Dumnezeu? „Credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Hristos”.(Romani 10:17). Timpul zilnic în legătură cu Dumnezeu prin Cuvântul Său este cheia progresului la orice vârstă.

În cazul în care copiii tăi sunt încă foarte mici le poți citi dintr-o Biblie pentru copii, sau din cărți cu povești biblice, sau poți viziona cu ei filme pe teme biblice, explicându-le la nevoie. Fii consecvent și încearcă să le prezinți lucrurile în mod distractiv, iar copiii tăi vor crește în credință și va fi mai puțin probabil să o ia pe căi greșite sau să caute răspunsurile în altă parte, deoarece viața lor este clădită pe stâncă fermă a Cuvântului lui Dumnezeu.

Învață-ți copiii să fie motivați de dragos-

te. Dumnezeu dorește ca fiecare dintre noi să facă ceea ce este bine, nu din frica de pedeapsă ci din dragoste, pentru El și pentru ceilalți oameni, astfel *dorind* să facă ceea ce este bine. Dacă ți-ai călăuzit copiii în a-L primi pe Iisus și i-ai învățat să iubească și să respecte atât pe Iisus cât și pe ceilalți oameni și dacă le-ai întărit acest principiu în mod pozitiv, atunci, în timp, își vor dezvolta acea motivare corectă în dragoste.

Îți poți învăța copiii de la o vârstă foarte fragedă să pună dragostea în practică prin fapte de altruism și prin a ține cont de sentimentele și nevoile celorlalți. Iisus a exprimat acest lucru în cuvinte în Matei 7:12, principiu cunoscut ca Regula de Aur. Parafrazarea următoare este un bun punct de pornire în a-i învăța pe cei mici să fie motivați de dragoste: „Poartă-te cu alții după cum ai vrea să se poarte și ei cu tine.”

Promovează sinceritatea și comunicarea deschisă. Atunci când copiii tăi au siguranța că vei fi calm și iubitor indiferent de ce-ți vor spune, vor fi mult mai dispuși în a-ți dezvălui anumite lucruri. Și odată ce clădești o relație de încredere și înțelegere reciprocă de când sunt mici, atunci vor fi mai dispuși să mențină această linie de comunicare deschisă și la vârsta adolescenței, când emoțiile și problemele lor vor fi mai complexe.

Pune-te în locul copiilor tăi. Încearcă să te cobori la nivelul copiilor tăi și să nu te aștepți la prea mult de la ei. De asemenea, ține minte că, copiii au tendința să fie mai sensibili decât adulții, așa că este important să fii mai precaut cu sentimentele lor. Știm cu toții cât de descurajator este să te simți rușinat, rănit sau desconsiderat de alții și înțelegând că aceste lucruri pot avea un impact și mai traumatic asupra copiilor ar trebui să ne determine să evităm cât mai mult cu putință să-i facem să trăiască astfel de experiențe.

Dă un exemplu bun. Fii cel mai bun model posibil pentru copii și asta nu prin a încerca să apari perfect în ochii lor, ci prin a fi iubitor, îngăduitor, răbdător și iertător și prin a încerca să arăți celelalte virtuți și să trăiești după valo-

riile pe care dorești să le aibă copiii tăi.

Stabilește reguli de comportament rezonabile. Copiii sunt fericiți atunci când au limite clare și când aceste limite sunt impuse cu dragoste și consistență. Un copil răsfățat, pretențios și iresponsabil va deveni un adult răsfățat, pretențios și iresponsabil, de aceea este important pentru copii să fie responsabili pentru faptele lor. Scopul disciplinei este auto-disciplina, fără de care copilul tău va avea de suferit atât în școală cât și mai târziu în afaceri și în viața socială.

Una dintre cele mai bune metode de a stabili regulile este de a le stabili împreună cu copiii tăi, sau cel puțin de a avea consimțământul lor. Îți ia mai mult timp și mai multă răbdare să-i înveți să ia deciziile corecte decât să-i pedepsești pentru greșeli, însă rezultatul este mai de durată.

Laudă-i și încurajează-i. Precum oricare dintre noi, copiii excelează când sunt lăudați și apreciați. Întărește-le mândria de sine laudându-i des și cu sinceritate pentru calitățile și realizările lor bune. Amintește-ți, de asemenea, că este mai important și aduce rezultate mai bune dacă-i lauzi pentru un comportament bun decât dacă-i cerți pentru un comportament rău. Încearcă mereu să accentuezi latura pozitivă iar copiii tăi se vor simți iubiți și în siguranță.

Iubește necondiționat. Dumnezeu nu-și pierde niciodată speranța în noi și nu încetează să ne iubească indiferent cât de mult ne-am îndepărtat și tot așa dorește să fim și noi cu copiii noștri.

Roagă-te pentru copiii tăi. Indiferent cât de mult te străduiești sau cât de bine procedezi, unele situații îți sunt cu neputință de controlat sau îți cer mai mult decât ești capabil să oferi – însă nimic nu este peste controlul și puterea lui Dumnezeu. Apelează la resursele Lui infinite prin rugăciune. El are toate răspunsurile și poate ajuta în orice situație. „Cere și ți se va da”. (Matei 7:7) „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de Sus”. (Iacov 1:17)

CEA MAI BUNĂ INVESTIȚIE A UNUI PĂRINTE

DEREK ȘI MICHELLE BROOKS

Copiii tăi nu vor uita momentele speciale petrecute cu tine. Ca noi toți, copiii se descurcă mai bine cu atenție personală și, dacă nu o primesc, se simt rău, neimportantși sau chiar respinși. Nu trebuie întotdeauna să petreci mult timp cu copiii să știe că-i iubești și că-i apreciezi, dar trebuie să petreci *ceva* timp – iar *calitatea* acestui timp este la fel de importantă precum *cantitatea*.

Timpul petrecut cu copiii nu este doar cel mai prețios dar pe care li-l poți da, dar și cea mai mare investiție ce o poți face în ei. Nimic altceva nu își va pune mai mult amprenta în viețile lor. După cum spunea cineva cu înțelepciune: „Copiii tăi au mai mult nevoie de prezența ta decât de cadourile tale”. Joacă jocuri cu copiii tăi, citește cu ei, îmbrățișează-i, încurajează-i, bucură-te să fii cu ei. Ieșiți la plimbare sau stați jos și vorbiți. Întrebă-i, apoi ascultă răspunsurile lor – ascultă *cu adevărat*.

Dacă ești asemenea majorității părinților, ai multe pe cap și timpul cu copiii este dat la o parte când apare o urgență. Te gândești că mai

este și ziua de mâine, însă copiii au nevoie de tine azi. Dacă apare o urgență reală, trebuie să-ți *reprogramezi* timpul cu copiii tăi, dar să nu îl *anulezi*.

Pe lângă timpul petrecut cu copiii tăi, trebuie să-ți faci timp și să te rogi pentru ei. Să te rogi pentru copiii tăi este o modalitate minunată să îi înțelegi mai bine. Dumnezeu poate să-ți arate lucruri despre ei pe care nu le-ai ști altfel.

Mulți părinți cu copii mari ți-ar putea spune că marele lor regret este că nu au petrecut mai mult timp cu copiii lor când erau mici. Ar trebui să sacrifici alte lucruri pentru acest timp iar la început ți se pare că nu este cea mai bună utilizare a timpului tău, dar este mai bine să petreci timpul cu ei și nu-ți va părea rău. Fiecare minut pe care-l dai copiilor tăi este o investiție în viitor. Răsplățile vor ține o veșnicie.

Să fii prezent pentru copiii tăi contează foarte mult în viețile lor, chiar și atunci când nu crezi că faci prea multe sau realizezi prea multe.

EU ȘI TATA

SIMON BISHOP

Anul trecut Ziua Tatei a coincis cu ziua de naștere a tatălui meu. El a murit în 2002 când avea 57 de ani, după aproape 28 de ani în scaun cu roțile, când o mașină a căzut pe el în timp ce o repara. La scurt timp după accident L-a primit pe Iisus în inima sa, ceea ce i-a schimbat complet viața: n-a mai luat heroină sau alte droguri, și nu a mai făcut furțișaguri sau alte chestii ilegale ca să-și susțină obiceiurile. Așa și-a salvat și căsnicia, care se destrăma. S-a hotărât să-și dedice restul vieții să-i ajute pe alții care se chinuiau și ei, și, în ciuda accidentului său, a rămas consecvent dedicării sale până a murit. Sunt recunoscător că mi-a fost tată și pentru exemplul care mi-a fost mie și tuturor celor pe care i-a cunoscut.

Cu câțiva ani în urmă am citit un sondaj în care au găsit că numitorul comun al educației oamenilor de succes este că părinții au citit cu ei și le-au insuflat plăcerea cititului. Una dintre cele mai timpurii amintiri ale mele este când citeam cu tata, ceea ce se întâmpla aproape în fiecare seară înainte de culcare. Tata nu se ferea de lacrimi când citea ceva ce-l emoționa. Pe lângă poveștile copilărești și cele clasice, citea din nou și din nou cele patru Evanghelii. A lăsat un impact puternic în viața mea încât îmi

amintesc și acum pe de rost unele părți mari din Evanghelii și, cel mai important, sunt sigur că au devenit parte din sufletul meu.

Îmi amintesc că făceam mult autostopul cu tata fiindcă el nu conducea, iar pe vremea aceea transportul în comun nu era prea adaptat nevoilor celor în căruț cu roțile. Străinii îi închiudeau căruțul și îl puneau în portbagaj, apoi eu mă așezam pe locul din spate și ascultam conversația adulților. Tatei îi plăcea să își spună povestea vieții și cum l-a salvat Dumnezeu și cum i-a schimbat viața. De cele mai multe ori nu apuca să spună prea multe înainte să ajungem la destinația noastră așa că șoferii trăgeau pe dreapta ca să continue să vorbească. De obicei ajungeau să se roage cu tata să-L primească pe Iisus. Nu m-am plictisit niciodată să-l aud pe tata vorbind despre viața lui și despre iubirea și puterea lui Dumnezeu de a transforma viețile fiecăruia dintre noi, indiferent cât de triști sau pierduți suntem. Deși îmi lipsește tata, recunosc că el este unul dintre motivele principale pentru care mi-am dedicat viața să-i ajut pe alții să-L găsească pe Iisus.

SIMON BISHOP ESTE MISIONAR PERMANENT ȘI LUCRĂTOR UMANITAR ÎN FILIPINE.

ATUNCI CÂND PĂRINȚII NU SUNT PERFECȚI

Întrebare: *Pe măsură ce copiii mei cresc, îmi este din ce în ce mai greu să fiu acel părinte bun așa cum îmi doresc să fiu. Chestiunile devin mai complexe și devine tot mai evident, atât pentru mine cât și pentru copiii mei, că mă comport insuficient. Ce m-ați sfătui să fac?*

Răspuns: Părinții știu de la început că nu au toate răspunsurile și că nu sunt perfecți, însă bebelușii și copiii mici sunt atât de inocenți și de creduli încât nu observă aceste lucruri. Dar lucrul acesta se schimbă după câțiva ani, mai ales când copiii devin adolescenți. Soluția nu este să te străduiești să atingi standardul de neatins de „părinte perfect”, ci să înveți să-ți folosești imperfecțiunile și incapacitățile. Iată aici trei avantaje ale unei astfel de abordări:

În primul rând, când știi că ești slab și incapabil în tine însuși, atunci ești mai dispus să cauți și să accepți ajutorul lui Dumnezeu: „Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu”. (2 Corinteni 3:5) Atunci când suntem slabi, atunci El este tare în noi și pentru noi. (2 Corinteni 12:9) Dependența de Dumnezeu îți va da o tărie și o înțelepciune pe care n-ai putea-o atinge prin capacitățile tale proprii.

În al doilea rând, slăbiciunea te ajută să rămâi smerit. Atunci când ești smerit, ai mai multă răbdare și mai multă înțelegere cu copiii tăi. Ești, de asemenea, mai deschis la sugestiile altora care, fiind mai detașați de situație, pot privi lucrurile mai clar.

Iar în al treilea rând, le ești un exemplu minunat copiilor tăi, deoarece le arăți că știi că ești slab și imperfect și că ai nevoie de Dumnezeu, așa cum sunt și ei. Așa ajungi să poți să te apropii mai mult de ei.

Deci, nu lăsa câteva slăbiciuni să te descurajeze sau să te oprească. Poți fi tu însuși, cu toate slăbiciunile și imperfecțiunile tale umane și totuși să fii un părinte minunat. De fapt, toți părinții minunați sunt așa.

Spunând acestea, cea mai bună modalitate prin care poți să știi de ce ai nevoie copiii tăi și cum să-i ajuți este să-L întrebi pe Iisus. Pe lângă a avea dragostea Lui, următorul lucru foarte important pe care orice părinte ar trebui să-l învețe este să-i ceară Domnului să-l călăuzească în fiecare situație. El are întotdeauna răspunsurile de care ai nevoie. Dacă îl implici și pe El în îngrijirea copiilor tăi, El va putea purta o mare parte din povara ta.

Spre exemplu, în cazul în care copilul tău trece printr-o perioadă mai dificilă iar tu îți pierzi răbdarea cu el, cere-i lui Iisus să te ajute. Duhul Său te va calma, îți va da soluțiile și te va ajuta să treci prin furtuna de dificultăți. El îți poate umple inima și mintea cu dragostea Lui, astfel încât să ai răbdare mai presus de capacitatea ta firească de a avea răbdare. Sau în cazul în care copilul tău are obiceiul să-ți răspundă urât, cere-i lui Iisus să-ți arate de unde a provenit această problemă și cum să o corectezi. El îți înțelege copilul, până în străfundurile inimii sale, și are toate răspunsurile.

INSTRUMENTE PENTRU VIAȚĂ

SALLY GARCÍA

Maria Montessori s-a născut în Italia în 1870. Ca tânără a arătat că are o minte curioasă și a deschis calea educației moderne. Pe când studia medicina s-a profilat pe pediatrie și psihiatrie și a început să conceapă materiale educative pentru copiii cu nevoi speciale, dintre care mulți au reușit mai târziu să treacă examenele din școlile publice.

În 1906 Maria a început să lucreze în Casa dei Bambini, o școală pentru părinți muncitori într-o zonă industrială din Roma. Aici și-a dezvoltat teoria că învățarea începe de la naștere și că între 0 și 6 ani se pun bazele învățării viitoare.

Când am început și eu să predau, în 1973, am început în școlile Montessori. Am folosit tehnici adaptate asupra individului, în care copiii puteau lua și alege activități folosindu-și libertatea de alegere și auto-disciplinarea. Cei mici iubeau secțiunea „viața practică” din sala de clasă, unde învățau să împăturească, să toarne, să îndoie, să încheie, să măture și să curețe – folosind instrumente potrivite mânuțelor lor.

Mai apoi am predat în școli cu filozofie mai clasică de predare dar am descoperit că principiile călăuzitoare ale metodei Montessori pot fi adaptate oricărei situații de învățare – în sala de clasă cât și acasă. Iată două principii care au fost stâlpi de susținere pentru practica mea de predare de-a lungul anilor.

Maria Montessori credea că rolul profesorului era să faciliteze, să călăuzească copiii să descopere și să exploreze. Ca profesor poți exagera cu explicațiile, dar când m-am reținut și nu am ajutat decât când a fost nevoie, atunci elevii au putut să-și urmeze proprii pași în descoperirea

lucrurilor ca să ajungă independenți în învățare. Dacă îi lași pe copii să fie autonomi în explorare și învățare – cu supraveghere – îi ajută să-și dezvolte abilități neprețuite pentru viață.

Când copiii încă învățau, Montessori nu spunea că *fac ceva greșit*, ci că *învață să facă bine*. Pentru ea educația se extindea în afara subiectelor școlare, în sfera autocontrolului, respectului de sine și față de alții, al autonomiei, curiozității și creativității.

Cele mai satisfăcătoare momente pentru mine, ca profesoară, au fost cele când elevii își depășeau blocajele mentale și transformau subiectele pe care le detestau în subiecte pe care le îndrăgeau, când vedeam învățăcei fericiți și independenți cărora le plăcea să cerceteze, să experimenteze și nu se lăsau intimidati de provocările noi. Atunci simțeam că le-am dat instrumentele pentru viață și poate că am contribuit, într-un fel, să fac lumea un loc mai bun.

SALLY GARCÍA ESTE PROFESOARĂ, MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

LUMINA DE LA CAPĂȚUL TUNELULUI

AMY JOY MIZRANY

Când ieși din Cape Town către munții Du Toitskloof, treci printr-un tunel tăiat în munte. Acest tunel face drumul în această direcție mai scurt și mai sigur decât vechiul drum care unduiește peste munte. Mergeam pe drumul cu tunelul de obicei când mergeam în vacanță.

De când mă știu mă jucam cu frații mei un joc: cine vedea primul lumina de la capătul tunelului striga „Văd lumina!”. Recent am trecut pe acolo cu mama și i-am amintit de jocul nostru. Bineînțeles că și-a amintit și am râs împreună amintindu-ne cu câtă seriozitate jucam jocul. Apoi m-am întrebat cine inventase jocul iar mama a spus că ea. „Erați cu toții emoționați prima oară când am trecut prin tunel și de aceea v-am spus să priviți înainte și să jucați jocul. Când v-ați concentrat înainte nu v-a mai fost frică de întuneric, iar tunelul a devenit partea voastră preferată din călătorie.”

Nu cred că-mi amintesc frica care a motivat inventarea jocului. Îmi amintesc doar cât ne distram în tunel, așteptând lumina. Când mama mi-a spus cum a început jocul am observat o analogie.

Când ești în locurile cele mai întunecate, mai sufocante și mai inconfortabile, pare prostesc să spui ceva de genul „Întotdeauna este o lumină la capătul tunelului”. Dar este adevărat. Te poți lăsa copleșit de frică și de îngrijorare când te concentrezi asupra situației dificile din prezent și pierzi partea de după. Dar și asta pare prostesc atunci când știi sigur că urmează lumina și avem promisiuni pe care să ne bazăm – atunci vom aștepta după Dumnezeu nostru și El ne va salva!(Vezi Isaia 25:9.)

Eu cred că dacă mă concentrez asupra luminii am puterea să redenumesc momentele de îngrijorare drept momente de speranță. Știind că tunelul întunecat are un scop mă face să aștept cu anticipație lumina minunată de la sfârșit.

AMY JOY MIZRANY S-A NĂSCUT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AFRICA DE SUD, UNDE ESTE MISIONARĂ CU HELPING HAND ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ÎN TIMPUL LIBER EA CÂNTĂ LA VIOARĂ.

Învățături de la un copil

JOYCE SUTTIN

Cu mulți ani în urmă eram foarte amărâtă din cauză că pierdusem o sarcină. Ignorasem semnele de avertizare și eram îndurerată că am pierdut primul copil. M-am cufundat într-un abis de îndoială și disperare și eram foarte sensibilă când cineva menționa de sarcina mea pierdută.

Într-o zi, pe când mergeam cu autobuzul să mă întâlnesc cu soțul eram copleșită de durere și supărată pe Dumnezeu că adusese acea pierdere în viața mea. Am început să număr motivele pentru care să *nu* am încredere în El. Simțeam că El încerca să mă mângâie dar rezistam imboldului de a-L lăsa.

Apoi am ridicat privirea. Câteva scaune mai în față era un copil în brațele mamei sale. M-a privit și mi-a zâmbit când ochii noștri s-au întâlnit. Zâmbetul lui a fost așa de larg și de iubitor încât am simțit prin el iubirea lui Dumnezeu și imediat mi-a revenit speranța. M-am rugat și pacea mi-a umplut inima. La mai puțin de un an după aceea l-am născut pe fiul meu, dar nu l-am uitat niciodată pe copilul din autobuz.

Mi-am amintit de el ieri, când nepoțica mea

de 16 luni mi s-a urcat în poală și mi-a sărutat fața. A fost așa de dulce, de pură și de iubitoare. Avusesem o zi grea și mă chinuiam să zâmbesc. Apoi pupicul ei mi-a schimbat ziua. Toată dragostea pe care eu i-am arătat-o până atunci în cele 16 luni mi s-a întors când aveam cel mai mult nevoie de ea.

Biblia spune „le va mâna[conduce] un copilăș”.(Isaia 11:6) Copilașii ne învață lecții minunate de credință. Ei ne arată că atunci când dăm din abundență, vom primi din abundență. Ei ne ajută să ne concentrăm asupra lucrurilor simple ale vieții. Noi ne bucurăm de cântecele și poveștile lor inocente și ne amintește de vremurile mai puțin complicate. Zâmbetul unui micuț ne poate schimba viața.

Eu sunt recunoscătoare pentru binecuvântările pe care le-am primit când am avut grijă de cei mici care m-au învățat să rămân simplă, să fiu recunoscătoare și optimistă și să am credință în Tatăl meu ceresc.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

SĂ NE MATURIZĂM ÎMPREUNĂ

KEITH PHILLIPS

Cea mai mare descoperire pe care o poate face cineva în viață este că are la dispoziție o relație foarte strânsă și personală cu Tatăl său ceresc prin Fiul Său, Iisus. Această relație ne face legătura cu dragostea lui Dumnezeu, cu viața veșnică, cu adevărul și cu sensul real al vieții.

Poți intra în această relație cu Dumnezeu dacă îl rogi să intre în viața ta printr-o simplă rugăciune ca aceasta: „Iisus, am nevoie de tine. Vino în inima mea și în viața mea. Iartă-mi păcatele și fii Mântuitorul meu, un tovarăș și un sfătuitor mereu prezent, un ajutor de nădejde. Amin.”

Să-i ceri lui Iisus că intre în inima ta este doar începutul. Asemenea oricărei relații semnificative ea se dezvoltă și se maturizează în timp și crește mai repede prin interacțiune zilnică. Pe măsură ce înveți să apelezi la El prin rugăciune, să-L cunoști pe El și planul Său prin citirea Cuvântului Său, vei ajunge să înțelegi cât de profundă este dragostea Sa pentru tine, personal, cât de mult îți dorește să vadă că progresezi în credință și îți atingi potențialul maxim, și cât de mult dorește să se implice direct în viața ta. Vei fi uimit de cât de doritor și de capabil este El să-ți dea nu numai dragoste și înțelegere în momentele de criză, dar și soluțiile practice la problemele cărora le faci față.

Pentru părinți, mai minunat decât să poată beneficia de o astfel de relație personală cu Dumnezeu este să știe că aceeași relație o pot avea și copiii lor cu Dumnezeu. „Căci făgădu-

ința aceasta este pentru voi și pentru copiii voștri”(Fapte 2:39).

Familiele în care membrii au această legătură cu Dumnezeu, pe care Biblia o numește dragostea însăși(1 Ioan 4:8), sunt mai unite, membrii sunt mai iubitori și mai apropiați unul cu celălalt și au mai puține probleme interpersonale decât familiile în care această legătură lipsește. De ce? – Pentru că, pe lângă un standard clar despre ce este bine și ce nu, ei au în comun lucrul cel mai important – călăuzirea și susținerea spirituală de care au nevoie pentru a lua deciziile corecte și pentru a le urma.

Dacă îți dorești mai multe pentru familia ta și nu L-ai descoperit încă pe Iisus, primiți-L cu această rugăciune, apoi începeți să progresați împreună.

Dragă Iisus, îți mulțumesc că Ți-ai dat viața pentru mine. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele. Vino în inima mea și dă-mi darul Tău al vieții veșnice. Învață-mă mai multe despre dragostea Ta și umple-mă cu bucuria Ta și cu Duhul Sfânt. Amin.

LUCRURI PE CARE FIECARE PĂRINTE AR TREBUI SĂ LE CUNOASCĂ

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Ne îngrijorăm de ceea ce va deveni copilul nostru mâine, însă uităm de cine este el astăzi.

– *Stacia Tauscher*

Fiecare copil aduce cu el mesajul că Dumnezeu nu este încă descurajat de rasa umană.

– *Rabindranath Tagore (1861-1941)*

Nimic nu te ajută mai bine să-ți înțelegi crezurile ca atunci când încerci să le explici unui copil curios.– *Frank A. Clark (1860-1936)*

În ochii copiilor nu există cele șapte minuni ale lumii, ci cele șapte milioane de minuni.

– *Walt Streightiff (1906-1978)*

Înainte de a mă căsători aveam șase teorii pentru creșterea copiilor; acum am șase copii și nici o teorie.– *Autor necunoscut*

Ca să-l călăuzești pe copil pe calea pe care trebuie să o urmeze, călătorește tu mai întâi pe ea.– *Josh Billings (1818-1885)*

Copiii nu sunt singurii care cresc. Și părinții cresc. Tot așa cum noi ne privim copiii, să vedem ce fac cu viețile lor, așa ne privesc și ei pe noi, să vadă ce facem noi cu ale noastre. Nu le pot spune copiilor mei să ajungă până la stele. Tot ce pot face este să mă-ntind eu spre ele.

– *Joyce Maynard (n. 1953)*

Să nu te îngrijeze că nu te ascultă copiii, să te îngrijeze că te observă continuu.– *Robert Fulghum (n. 1937)*

Dacă există ceva ce dorim să schimbăm la copilul nostru, ar trebui să ne uităm mai întâi

la noi înșine dacă nu există ceva ce ar trebui schimbat la noi. – *C.G. Jung (1875-1961)*

Copiii au mai mare nevoie de modele, decât de critici.– *Carolyn Coats (1754-1824)*

Cu fiecare zi din viața noastră facem depuneri în banca memorie copiilor noștri.

– *Charles R. Swindoll (n. 1934)*

Dacă dorești progrese de la copiii tăi, lasă-i să se audă cum spui altora lucruri bune despre ei.– *Haim Ginott (1922-1973)*

În creșterea copiilor, cheltuiește cu ei jumătate din banii pe care îi cheltuiești acum și de două ori mai mult timp.– *Autor necunoscut*

Ce le faci copiilor, aceea vor face ei societății.– *Karl Menninger (1893-1990)*

Ai o viață întreagă să tot muncești, dar copiii nu sunt mici decât o dată.– *Proverb polonez*

Pentru copii, dragostea înseamnă TIMP .

– *Autor necunoscut*

TRANSFORMAREA UNEI MAME

Atunci când eu și soțul meu, Sean, eram la primul nostru copil, credeam că știu tot ce trebuie știut despre a fi părinte. A trebuit să mă adaptez și să renunț puțin la independența mea, dar nu prea mult. Aveam toate sub control și nu îl purtam niciodată pe Chris cu haine murdare, pătate sau noroiate. El era și foarte „portabil”, în sensul că îl luam cu noi oriunde ne duceam. Dacă trebuia să facem ceva, ne puneam cu calm pe treabă și o făceam. Știam că va fi ceva mai greu când vor veni mai mulți copii, dar nu-mi făceam griji; mă descurcam.

Următoarea a venit Briana. A fost un înger de copil, se trezea doar ca să găngurească și se culca singură înapoi. Cu acea sarcină n-am pus prea multă greutate așa că am revenit foarte repede la silueta normală. Și dacă mă descurc cu doi, mi-am zis eu, atunci înseamnă că pot să fac față la orice. Eram în fruntea jocului.

A intrat în joc Zoey. S-a dus toată încrederea mea de părinte. Și asta nu pentru că Zoey era dificilă, însă dintr-o dată cuvântul „spontan” a însemnat peste 45 de minute. De multe ori aveam trei copii în lacrimi în trei colțuri diferite ale casei. Să faci ceva împreună, ca o familie, necesita planuire și execuție migăloasă, mai ceva ca la o misiune pe Lună. Ne-am auzit atunci vorbe: „Obolesc numai când mă uit la voi!” Dar bebelușii nu sunt bebeluși pentru totdeauna (nici nu te-ai obișnuit bine și au crescut) și am învățat să ne descurcăm. Am învățat că nu trebuie să fim perfecți, nici noi, nici copiii noștri.

Cam pe acum cred că am început să înțeleg mai bine că a fi mamă nu înseamnă doar să naști un copil și să te îngrijești fizic de el; înseamnă să-ți trăiești viața prin copii – dar nu înseamnă să-mi impun ideile și visele mele, ci să mă bucur și să mă mândresc de realizările lor. Oriunde mergeam oamenii ne spuneau: „Bucură-te de ei cât îi ai. Vor crește așa de repede!” Acel adevăr a început să ia formă.

Patru copii. Emily este atât de unică pe cât sunt fiecare dintre frații ei. Spontan acum înseamnă cel puțin o oră. Și acum trebuie să plănuim totul, dar nu plănuim mai mult de o activitate pe zi. Avem multe haine de joacă și doar câteva „de ocazie”. Odată, când Zoey a tras o linie cu carioca albastră pe tricoul lui Chris chiar când eram pe punctul de a ieși din casă, m-am gândit *Ce să-i faci, cel puțin și tricoul este albastru. Aproape se potrivește*. Suntem un spectacol pentru oameni, însă un spectacol amuzant pe care oamenii se pare că îl agreează.

Iar eu continui să învăț despre dragoste, ceea ce îmi schimbă încet-încet până și cele mai rebele trăsături de caracter. Fiecare zi și fiecare copil mă modelează câte puțin, dar nu mi-aș dori ceva diferit. Este foarte plăcut să ai o familie!

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

ADOLESCENTUL

Există sute de cărți și de bloguri despre cum să crești copii. Poți găsi nenumărate modalități de a adormi bebelușul, de a căra bebelușul, de a hrăni copilul mic, de a învăța copilul să citească și zeci de tehnici cum să-l motivezi. Dar începe să cauți cărți și sugestii despre *adolescenți* și piața ofertei se subțiază semnificativ. Cred că știu de ce. Noi, părinții de adolescenți, nu vrem să atragem prea mult atenția asupra noastră, ca să nu pară evident că nu știm ce facem! Eu am un deceniu de experiență parentală cu adolescenți și trei la mine în casă și tot mă simt necalificată pentru acest subiect.

Ce pot spune este că în această ultimă fază a „copilăriei” am simțit că Dumnezeu a pus o pauză gentilă în inima mea, arătându-mi că nu sunt eu cea care le ține pe toate laolaltă, fie prin bunătatea, sau înțelepciunea sau prezența mea. Și, de asemenea, nu sunt eu cea care le-ar distruge viitorul din lipsa acestora. Depinde din ce în ce mai puțin de *mine*.

Este cam neliniștitoare tranziția de la mamă de copii mici a căror supraviețuire depinde, literal, de prezența mea zilnică, la rolul de sfătuitor. Uneori simt că inima-mi stă-n gât când îi văd că se chinuie sau că suferă dar rezistă ajutorului și sfatului. Uneori mă incomodează cum vorbesc sau ce fac, știind că s-ar putea să se întoarcă împotriva lor, dar nu-i pot proteja de lecțiile vieții și nici nu vreau. De cele mai multe ori, bineînțeles, este minunat să-i văd că se realizează, că au succes, că învață, se maturizează și cresc!

Ezit să le numesc sugestii, fiindcă nu sugerez că știu mai multe decât alții, dar iată aici câteva lucruri care mă ajută pe mine acum:

Rugăciunea. Rugăciunea este locul meu de siguranță. Acolo pot să-mi aduc temerile și speranțele și visele și să le predau pe toate lui Iisus.

Dă drumul. Încerc să nu rămân blocată în viețile copiilor mei în niciun fel. Există multe cotituri în drumul lor.

Să fii în preajmă. Ei au în continuare nevoie de un sfătuitor, de un antrenor și de un supporter. Pot să fiu eu asta.

Dă-le timp. Timpul înseamnă iubire. Să-ți faci timp pentru ce au ei nevoie înseamnă foarte mult. Fă-le din când în când curat în cameră, învață puțin despre ce îi interesează pe ei, vorbește cu ei (chiar dacă, de obicei, vor asta târziu în noapte).

Comunică încredere. Să arăți că ești încrezător în capacitățile lor de a-și rezolva situațiile și să-i încredințezi că au libertatea să eșueze și să învețe și că este important să încerce din nou.

Călăuzește-i către Iisus și către Cuvântul lui Dumnezeu. El nu încetează să le fie loial și adevărat chiar dacă credința lor se clatină.

Întrebă-mă și peste un an și probabil voi avea mai multe de spus și poate pe unele să le retractez. Dar, cel mai important, probabil, este că învăț și învăț cum să învăț. Noroc nouă tuturor.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

TĂRIA DE A ÎNCEPE

Cea mai sigură modalitate de a-i ajuta pe cei dragi ție să înceapă fiecare zi cu dreptul este să-ți începi ziua cu dragoste. Mai ușor de zis decât de făcut, spui tu când de abia te-ai sculat! Însă dacă te rogi pentru acel elan în plus de care ai nevoie, și încerci, cred că vei fi plăcut impresionat.

Nu luați micul dejun împreună în liniște, fiecare privind în telefonul lui. Iată câteva sugestii: Numărați-vă binecuvântările împreună. Mulțumiți-Mi pentru toate lucrurile minunate pe care sunteți sigur că le voi face pentru voi ca răspuns la rugăciune și pentru că vă iubesc. Citiți un pasaj scurt din Biblie. Rugați-vă unul pentru altul și pentru diferitele chestiuni cu care vă veți confrunta în ziua aceea și revendicați o promisiune din Cuvântul Meu.

Eu sunt dragostea și lumina, puterea Mea nu dă greș, iar pentru Mine toate lucrurile sunt cu putință. Concentrați-vă asupra Mea la începutul zilei și veți fi gata să înfrunțați orice v-ar apărea în cale în ziua respectivă.

Acele câteva minute dimineața pe care le aveți împreună sunt o ocazie bună de a vă încuraja unul pe celălalt. Spune-i cât de minunat arată. Spune-i că ești sigură că se va descurca bine la școală. Dă-i o îmbrățișare de rămas bun ce va spune: „De-abia aștept să fiu din nou împreună cu tine!”

Începe ziua cu dragoste, iar dragostea te va ajuta să treci prin toate câte îți vor veni în cale.

